

Kirchliche Zeitgeschichte (KZG)

KOŚCIELNA HISTORIA CZASU (KHC)

Internationale Halbjahresschrift für Theologie und Geschichtswissenschaft

Wskaźniki dla kształtowania rękopisów:

- I. Rękopis
- II. Uwydatniać (podkreślenia)
- III. Cytaty i udowodnienia cytatów
- IV. Bibliograficzne wskaźniki podania

I. Rękopis

1. **Ten rękopis nie przekracza obszerności 20-dwudziestu stron (około 50.000 pięćdziesiąt tysięcy liter włącznie ze znakami pisemnymi).**
2. Ten rękopis ma być przekazany jako druk z komputera i dodatkowo jako datownik na jednej DOS-formatowej dyskietce. Przy tym musi być użyty jeden WORD-program tekstów (dla WINDOWS 6.0 albo WORD 97). Nie ma możliwości korzystania z tych programów, można wyjątkowo inny program oprogramowanie używać ale musi być conajmniej jeden ASC II Cod zagwarantowany. **Ten główny tekst musi być pisany w podziale 12-dwunastce; 1 1/2 jeden, Jedna druga liniowo. Na zakończenie musi jedno zreasumownie (10-15-od dziesięciu do piętnastu wierszy) tego głównego tematu być dołączone. Ten tekst w osobnym datowniku na tej dyskietce trzeba zamagazynować (zapisać).** Proszę Was zwrócić uwagę, na to zreasumowanie. Ma być przetłumaczone (najczęściej w języku angielskim), żeby Obcokrajowcom dać tę możliwość szybkiej orientacji tego tekstu. Proszę pisać wasze zreasumowanie możliwie zwykłym językiem, aby nie potrzebnie obciążać Naszych tłumaczy! Na wstępie muszą być dane do osoby od autora (teraźniejsza funkcja główny ośrodek badań w powoływaniu do tematu).
3. Dla główki tego rękopisu obowiązuje następujący wzór:

Tytuł

Ewentualnie podtytuł

Imię i nazwisko autora

Ewentualnie pod hasłem, dla pamięci

4. Mały druk jest odpowiednio zaznaczony (oznaczony).
5. Ten podział tego tekstu musi być rozpoznany optycznie. Ewentualnie niejednoznacznie odcinki – przede wszystkim pod koniec jednej strony są dodatkowo zaznaczone. Ma być po jednym odcinku większa przerwa, proszę na uboczu to zaznaczyć. **Tytuły odcinków proszę znacznie wyłonić.**
6. Te **adnotacje** dla całego tekstu muszą być numerowane. Mogą być jako końcowe zapiski w podziale, te końcowe zapiski są w podziale 10-dziesiątki. Jednoliniowo pisane. W maszynowym podskrypcie muszą być te adnotacje pisane na osobnych stronach. Proszę, w tym wypadku również pisać 1 1/2 liniowo.
7. Ta ilość adnotacji będzie liczona do góry (bez nawiasów) w tekście są one w razie, gdyby znaki końcowe zdania weszły przed tym zdaniem ustawione. Przed albo po liczbie-przypisków (zapisków). Nie wolno postawić znaków wolnych jak tylko zdanie się skończy.
Przykład: nnn¹.   nnn², mmm...
8. Przypiski (zapiski) po cytatach popatrz w tekście.
Każdy przypisek zaczyna się dużą literą (też W./w.) i kończy się kropką.
9. Na **formalną jedność** zwróćcie szczegółowo uwagę. To należy też do udowodnienia cytatów i bibliograficznych wskazówek (zobacz przykład).
10. Liczby muszą być łącznie pisane. Przy większych liczbach po każdej trzeciej liczbie stawiamy kropkę.
Przykład: 50.000 mieszkańców   1.234.567,80 DM
11. Po kropkach, przecinkach, semikołach, kresek pamięciowych trzeba za każdym razem włączyć jedną przerwę. To samo obowiązuje tekstów od przypisek.

12. Pod tym artykułem jest ten adres od autora - autorki podany (imię, nazwisko, ulica numer domu, miejscowość i kod pocztowy). Imię i nazwisko wyłączyć.

II. Uwydatnianie

1. *Tytuły od książek (ale tylko w tekście) słowa i grupa słów które mają być wyszczególnione mają być znacznie wylonione. Podkreślenia, tłusty druk albo innych akcentów-nie wolno używać.* Przy tym trzeba pomyśleć, że wyszczególnienia tylko wtedy swój cel uzyskają, jak nie będą za często używane. Własne nazwiska w zasadzie nie mają być wyszczególnione.
2. **Zwykle cudzysłowia** ('mmm'): słowa mające dystans, ironiczność, niejednolite z zastrzeżeniami, używane będą; cytaty w cytacie.
3. **Podwójne cudzysłowia** ("mmm nnn"): cytaty.
4. Zagrodzenia są dla druku nie przewidziane. Zagrodzenia w rękopisach zostaną nie podejzane.

III. Cytaty i czasowe udowodnienia

1. Cytaty są podwójne, cytat w cytacie stawiany w zwykłej przenośni.
2. Przy używaniu cytatów zwróćcie szczególnie uwagę, na to **w którym miejscu liczbie adnotacji, trzeba postawić dla czasowego udowodnienia.**

Przykłady:

.¹ znaczy, że ta kropka należy do cytowanego zdania.

"¹. znaczy, że ta kropka kończy jedno zdanie referatu, ale do cytatu nie należy.

Liczba od przypisek jest bez używania przerw podanych w pisowni. Też po tej liczbie nie używamy przerwy w pisowni. Jeden wyjątek tworzy ten znak przypisku, za tym cytatem tutaj powstaje w pisowni przerwa.

3. Wypuszczenia w cytatach są z trzema kropkami do zaznaczenia; te kropki jak też dodatki w cytatach muszą być stawiane w nawiasach kwadratowych.

Przykład: "mmm [...] nnn"¹.

4. Cytaty kończą się zawsze wykrzyknikiem po cytowanym tekście. Przerwy na końcu jednego cytatu trzeba odpowiednio zaznaczać i nie odpowiednio zaznaczać

Przykład : nie "mmm [...]."¹, tylko "mmm"¹.

(Zobacz też w stecz pod III.2)

5. **Dłuższe cytaty** tworzą w zdaniu jedność, mogą w tekście przez włączenie w / albo małym drukiem w cudzysłowach być odpowiednio znaczone (zobacz II.3).
6. **Czasowe udowodnienia są zasadniczo pisane w adnotacjach.** Jeden wyjątek tworzą jak często z tej samej książki, te same wskaźniki, jak zawsze z tego samego wydania albo z tego samego źródła będzie cytowane. W tym przypadku mają te czasowe udowodnienia do odciążenia tej aparatury adnotacji tego cytatu w tekście, bezpośrednio w nawiasach, ale jednoznacznie w krótkce na przykład; skróty, numer strony; w tomie, numer strony. To musi w pierwszym udowodnieniu w jednej adnotacji być wyjaśnione.
7. **Będzie z jednej książki powtarzalnie cytowano gdzie stoją te całkowite bibliograficzne wskazówki tylko w pierwszym udowodnieniu czasu.** W późniejszych udowodnieniach wystarczy nazwisko autora (bez imienia), jeden skrócony tytuł, skrócenie itd., te wskazówki do tej adnotacji, w której całkowite bibliograficzne wskazówki się znajdują, i ten numer strony.

Przykład: Scholder, Kirchen, itd. (adn. 1), tom 1, 38.

8. Numer strony jest za każdym razem bez używania tego skrótu S. podawane (porównanie tego przed tym wybranym przykładem). **Ten dodatek p. albo pp. jest przed podaniem numeru strony, przez jedną przerwę odłączyć**

przy wskazówkach na więcej stron tej samej książki. Ten nr. stron przez kropkę i kreskę, i przerwę są od siebie, rozłączone.

Przykład: Porównanie Scholder, Kirchen, itd. (adn. 1), tom 1, 38; 49 p.

To ma ważność dla każdej kolejności cyfr

9. W./w. z przypiskami nie muszą udowadniać początku.

Przykład: To wyjaśnienie tego stosunku od instytucji dobroczynnej i EKD został dopiero przez statut instytucji dobroczynnej, ostatecznie zdobyty¹⁰.

Adnotacja: ¹⁰ Porównanie Wischnath, Kirche in Aktion, itd. (adn. 6), 180 pp.

10. W odniesieniu z wieloma po sobie następującym przypiskami, które tego samego źródła pochodzą, trzeba działać następująco: w polowaniu na tą samą stronę, wystarczy jedno porównanie już wyłonione. Przy powołaniu na inne strony tej samej publikacji wystarczy jedno wymienione miejsce, jak też przez przecinek rozłączony nr. stron.

IV. Bibliograficzne wskaźniki podania

1. **Wydanie książki:** Nazwisko, imię autora albo wydawcy – w tym wypadku z dodatkiem (wyd.), przy większej ilości wydawców (wwyd.) – całkowity tytuł w razie potrzeby podtytuł w razie potrzeby, numer tomu, miejscowość wydania i rok wydania. Liczba wysokości wydania stoi z wykrzyknikiem przed rokiem wydania. **Nazwisko i imię są zasadniczo wypisane żadne skróty dla imienia!**

Przykłady (zarazem dla formy okazania):

Klaus Scholder, Die Kirchen und das Dritte Reich, tom 1: Vorgeschichte und Zeit der Illusionen 1918-1934, Frankfurt/M.-Berlin-Wien 1977; tom 2: Das Jahr der Ernüchterung 1934, Barmen und Rom, Berlin 1985.

Klaus Scholder (wyd.), Die Mittwochsgesellschaft. Protokolle aus dem geistigen Deutschland 1932 bis 1944, Berlin 1982.

Ilość wydawców jest pojedynczo podane. Nazwiska są przez ukośną kreskę (/) rozłączone. **Miejscowości wydań** będą przez kreskę łączącą (-) rozłączone. **Kolejność będzie** jak wyżej napisane, albo międzynarodowo

używaną (odpowiednio Internationales Abkürzungsverzeichnis für Theologie und Grenzgebiete, hg. von Siegfried Schwertner, Berlin-New York, ²1994). Pod tytułem, albo podtytuł w nawiasie przyłączony (napisany) w tym wypadku przy jednej numeracji przed liczbą ten skrót tu, nr., albo podobnie zrezygnować.

Przykład (zarazem dla formy okazania):

Joachim Köhler/Damian van Melis (w wyd.), Siegerin in Trümmern. Die Rolle der katholischen Kirche in der deutschen Nachkriegsgesellschaft (KoGe 15), Stuttgart-Berlin-Köln 1998.

2. **Przyczynienia zbieranych tomów:** imię, nazwisko autora, pełny tytuł w razie potrzeby podtytuł, w: imię, nazwisko tego wydawcy z dodatkiem (*wyd.*), całkowity tytuł tych zbieranych tomów itd. i tak dalej (jak pod 1.), podanie nr. strony.

Przykład (zarazem dla formy okazania):

Peter Steinbach, Widerstandsdiskussionen im politischen Wandel der Bundesrepublik Deutschland, w: tym samym (w wyd.), Widerstand. Ein Problem zwischen Theorie und Geschichte, Köln 1987, 311-334.

3. **Opublikowania w czasopiśmie:** imię, nazwisko autora, pełny tytuł w razie potrzeby podtytuł, w: tytuł czasopisma w stosowanych skrótach, nr. tomu (rok), nr. strony.

Przykład (zarazem dla formy okazania):

Robert P. Ericksen, Widerstand als ambivalenter Gegenstand historischer Forschung. Am Beispiel der evangelisch-theologischen Fakultät der Universität Göttingen, w: KZG 1 (1988), 68-79, tu: 70.

4. Przy **udowodnieniach z archiwów** jest na wstępie ten przebieg (np. pismo od A do B z dnia 19.2.1963 – cyfry roczne proszę, całkowicie wypisać; to dotyczy też innych dat j następnie), archiwum i nr. akt wypisać. Dla określenia archiwu są stosowane skróty dozwolone.

Przykład:

Pismo od A do B do 19.2.1963, BA Abt. Potsdam, ABC Nr. 111.